

РЕШЕНИЕ

№ 3342

гр. София, 17.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 17.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **7956** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 28 от Закона за хазарта /ЗХ/ във вр. чл.145-чл.178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Решение № 000030-3082/16.07.2021 г., издадено от изпълнителния директор на НАП, с което е оставено без уважение искане с вх. № 26-О-123/07.05.2021 г. за възстановяване на платена от жалбоподателя по сметка на НАП държавна такса по чл. 30, ал.6 ЗХ в размер на 25 000лв.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно и издадено в противоречие с материалния закон. Моли се то да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Г., която поддържа подадената жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разности.

Ответникът - Изпълнителният директор на НАП – в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

[фирма] е подало искане с вх. 000030-2278/13.03.2020 г. по регистъра на ДХК, за продължаване срока на лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати по ЗХ за срок от 5 години в игрална зала с адрес: [населено място], [улица].

По подадено от жалбоподателя заявление, с Решение № 000030-701/02.03.2021 г., издадено от изпълнителния директор на НАП, е продължен срокът на издаден лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати за срок от 5 години.

Безспорно по делото е, че от дружеството е заплатена държавна такса в размер на 7 500 лв. на основание чл. 30, ал. 1 от ЗХ, във вр. с чл.3, ал.1, т.4, б.“а“ от тарифата за таксите, които се събират по ЗХ /ГТЗХ/, дължима на основание чл.30, ал.7 ЗХ, както и държавна такса в размер на 25 000 лв., с основание чл. 30, ал.6 ЗХ.

С Искане с вх. № 26-О-123/07.05.2021 г. жалбоподателят е поискал от НАП да му бъде възстановена сумата от 25 000 лв., като недължимо платена. Излага съображения за това, че дължи единствено таксата от 7 500 лв., на основание чл. 30, ал.1 ЗХ, и не дължи таксата от 25 000 лв., която е платена на основание чл. 30, ал.6 ЗХ и само, за да получи удостоверението за действието на лиценза.

С решение № 000030-3082/16.07.2021 г. изпълнителният директор на НАП е оставил без уважение заявлението на жалбоподателя за възстановяване на по сметка на НАП държавна такса по чл. 30, ал.6 ЗХ в размер на 25 000 лв.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 28, ал. 1 от ЗХ, от лице, имащо правен интерес, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган – изпълнителен директор на НАП, съгласно чл.17, ал.1, т.16 от ЗХ.

Решението отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същото е издадено в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването му.

В административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съдът приема, че оспореното решение е издадено при неправилно приложение на материалния закон по следните съображения:

Съгласно чл. 5, ал. 4, т. 1 от ЗКПО дейността от организиране на посочените в този закон хазартни игри се облага с алтернативен на корпоративния данък. Според чл. 218, ал. 1 от ЗКПО данъчно задължените лица, посочени в тази част, вместо с корпоративен данък се облагат с алтернативен данък за дейностите, посочени в тази част (Част пета „Алтернативни данъци“). Съгласно чл. 242, ал. 1 от ЗКПО (Раздел V „Данък върху хазартната дейност от игри с игрални автомати и игри в игрално казино“, Глава тридесет и втора „Данък върху хазартната дейност“, Част пета „Алтернативни данъци“) хазартната дейност от игри с игрални автомати и игри в игрално казино се облага с данък върху хазартната дейност, който е окончателен.

В случая не е спорно, че жалбоподателят е данъчно задължено лице по чл. 242, ал. 1 от ЗКПО, което се потвърждава и от представените по делото декларации по ЗКПО.

Със ЗИД на ЗХ (обн. ДВ, бр. 69/2020г.) в чл. 30 е създадена нова ал. 6, с която е въведена еднократна държавна такса за издаване и поддържане на лиценз за игри с игрални автомати със срок на лиценза 5 години. Наред с това, продължава да е действаща и с непроменено съдържание разпоредбата на чл. 30, ал. 7 от ЗХ (предишна ал. 5 - ДВ, бр. 69 от 2020 г.), според която за хазартните игри, които се облагат с алтернативен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане, се събират само таксите по ал. 1.

Дружеството-жалбоподател е титуляр на лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати в игрална зала, поради което дейността се облага по реда на чл. 242,

ал. 1 ЗКПО - с алтернативен данък върху хазартна дейност с игрални автомати, който е окончателен. В този случай се дължи само таксата по чл. 30, ал. 1 от ЗХ, по аргумент от чл. 30, ал. 7 от ЗХ. Разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от ЗХ, която също е с непроменено съдържание, предвижда, че за разглеждане на документи по подадени искания за издаване на лицензи или за извършване на промени по издадени лицензи, за издаване на лицензи по този закон, с изключение на лицензи за онлайн залагания, за издаване на удостоверения с вписани промени по издадени лицензи, както и за извършване на други административни услуги, се събират държавни такси по тарифа, приета от Министерския съвет по предложение на министъра на финансите (ТТЗХ). Ето защо, не може да се сподели разбирането на ответника, че със ЗИД на ЗХ (обн. ДВ, бр. 69/2020г.) е въведена промяна в режима на таксуване, при което заявителят следва да бъде облаган с две различни държавни такси. След като дейността на търговеца, за която има издадено Решение № 000030-701/02.03.2021 г., с което е продължен срокът на издаден лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати за срок от 5 години, се облага с алтернативен данък, изричната уредба на чл. 30, ал. 7 от ЗХ не допуска противоречиво тълкуване, като посочва, че за този вид хазартни игри се събират само таксите по ал. 1. Това обоснова недължимост на таксата по чл. 30, ал. 6 от ЗХ в настоящия случай.

С оглед изложеното, съдът приема, че процесното решение е незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, съобразно представения по делото списък на разноските и договор за правна защита и съдействие в общ размер на 1350 лв., от които 50 лв. платена държавна такса и 1 300 лв. платено адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 36 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма] Решение № 000030-3082/16.07.2021 г., издадено от Изпълнителния директор на НАП, с което е оставено без уважение искане с вх. № 26-О-123/07.05.2021 г. за възстановяване на платена от жалбоподателя по сметка на НАП държавна такса по чл. 30, ал.6 ЗХ в размер на 25 000лв.

ВРЪЩА преписката на Изпълнителния директор на Национална агенция по приходите за произнасяне по направено искане вх. № 26-О-123/07.05.2021 г.

на [фирма] съобразно мотивите на съдения акт.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от С. И. А. – управител, сумата от 1 350 лв. /хиляда триста и петдесет/, представляваща разноски в производството.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от уведомяване на страните.

СЪДИЯ:

